

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 marca 2022 r.

DIH-3.707.30.2022.JS

DECYZJA DIH-III/39/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji DC.8361.33.2021/7DEC/21 Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z 13 stycznia 2022 r. (nr akt sprawy: DC.8361.33.2021), na mocy której przedsiębiorcy Agnieszce Łuczak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 19-21 października 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach (zwanego dalej: „Śląskim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), przeprowadzili kontrolę w sklepie DOMLEDY mieszczącym się w Częstochowie przy ul. Brzozowa 2/8 box 54, należącym do przedsiębiorcy Agnieszki Łuczak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, (zwanego dalej „stroną” lub „kontrolowanym”).

Na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 27 września 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę

przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie”. Zawiadomienie doręczono stronie 29 września 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy.

W wyniku podjętych działań inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto stwierdzono, że kontrolowany nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co naruszało art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Obowiązki z art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie zostały również naruszone, w zakresie udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość ponieważ wymagane informacje nie zostały przekazane w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 21 października 2021 r. nr DC.8361.33.2021, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „kpa”, Śląski WIIH zawiadomieniem z 10 grudnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę Agnieszkę Łuczak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, o wszczęciu postępowania

administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit c ustawy o zużytym sprzęcie.

Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w niniejszym postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (art. 10 §1 kpa). Strona nie skorzystała z tych uprawnień.

W dniu 13 stycznia 2022 r. Śląski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 kpa, wydał decyzję DC.8361.33.2021/7DEC/21, na mocy której przedsiębiorcy Agnieszce Łuczak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Niniejsza decyzja została doręczona stronie 18 stycznia 2022 r.

W dniu 14 lutego 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zwróciła się z wnioskiem o jej uchylenie i umorzenie postępowania oraz wstrzymanie wykonania decyzji do czasu rozstrzygnięcia odwołania. Przyznała, że powodem nałożenia kary było naruszenie przez nią art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, a także nieprzekazanie wymaganych informacji na stronie internetowej. Strona zaznaczyła jednak, że w czasie trwania kontroli uzupełniła braki, to znaczy wywiesiła przewidziane przepisami informacje, jak również zamieściła je na firmowej stronie internetowej, powołując się przy tym na zapisy protokołu kontroli. Podkreśliła również, że przy zakupie sprzętu przekazuje ustnie klientom informacje o możliwości nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu jeśli jest tego samego rodzaju co sprzedawany. Strona zaskarżonej decyzji zarzuciła z ostrożności procesowej błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, pomimo iż waga naruszenia prawa jest znikoma, w trakcie kontroli doszło do zaprzestania naruszenia prawa, nie była dotychczas karana za naruszenie przepisów ustawy a nałożona kara jest najniższą z przewidzianych przepisami prawa. Zdaniem strony, nałożona kara jest niewspółmierna do jej winy, tym bardziej, że - jak była mowa wcześniej - dobrowolnie zaprzestała naruszania prawa w obecności inspektorów. Strona wskazała, że prowadzi mikroprzedsiębiorstwo, nie zatrudnia pracowników i osiąga z tego tytułu naprawdę niewielkie dochody. Zaznaczyła, że w związku z pandemią COVID-19 punkt sprzedaży był przez długi okres nieczynny i nie przynosił żadnych dochodów, mimo iż musiała ponosić w tym czasie określone koszty stałe utrzymania punktu.

Pismem z 28 lutego 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Agnieszkę Łuczak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Śląskiego WIIH z 13 stycznia 2022 r. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i 7 marca 2022 r. zadzwoniła do Urzędu wnosząc o uchylenie decyzji Śląskiego WIIH z uwagi na trudną sytuację materialną. Stwierdziła, że nałożona kara jest bardzo wysoka i w obecnej chwili nie stać jej na zapłacenie. Nadmieniła również wszystkie uchybienia natychmiast usunęła jeszcze w obecności inspektorów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor sprzętu elektrycznego bądź elektronicznego jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego

z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;

- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W myśl art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużyтым sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca Agnieszka Łuczak prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą DOMLEDY Agnieszka Łuczak w Częstochowie, nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na prowadzonej przez siebie stronie internetowej informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz, a także
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na prowadzonej przez siebie stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona w złożonym odwołaniu zwróciła się z wnioskiem o anulowanie administracyjnej kary pieniężnej argumentując, że wskazane w decyzji uchybienia zostały niezwłocznie naprawione, a nałożona kara, pomimo, iż najniższa jest niewspółmierna do jej winy, tym bardziej, że dobrowolnie zaprzestała naruszania prawa w obecności inspektorów. Strona zaskarżonej decyzji błęd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, pomimo iż waga naruszenia prawa jest znikoma, w trakcie kontroli doszło do zaprzestania naruszenia prawa, nie była dotychczas karana za naruszenie przepisów ustawy a nałożona kara jest najniższą z przewidzianych przepisami prawa.

Odpowiadając na powyższe argumenty, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Podejmowanie działań naprawczych, czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie jest bowiem fakt, iż w momencie podjęcia kontroli informacje

w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3 i art. 39 pkt 2 nie były dostępne dla konsumentów ani w punkcie sprzedaży, ani na stronach internetowych, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym. Należy również mieć na względzie, że czynność umieszczania wymaganych informacji jest okolicznością całkowicie zależną od strony.

Organ drugiej instancji podkreśla, że obowiązkiem przedsiębiorcy - jako profesjonalnego uczestnika obrotu (w branży od 2017 r. wg CEIDG) - jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Ustawa o zużytym sprzęcie w sposób jednoznaczny stanowi, że przedsiębiorca musi umieścić w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym oraz na stronach internetowych informacje (podkreślenie Prezesa UOKiK), o których mowa: w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 ust. 2 ww. ustawy. Przekazywanie tych informacji w innej formie (np. ustnie) nie spełnia tego obowiązku. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o zużytym sprzęcie sankcji.

Prezes UOKiK przypomina, że stronie wymierzono karę pieniężną z tytułu niewykonania dwóch obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o zużytym sprzęcie tj. braku informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 - 3 oraz braku informacji, określonej w art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Tym samym przedsiębiorca w żadnej mierze nie zrealizował ciążących na nich obowiązków i naruszył prawo w stopniu wysokim. Dlatego też organ drugiej instancji nie podziela poglądu strony jakoby naruszenie przez nią przepisów miało charakter znikomy. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałoby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie zarówno w punkcie sprzedaży jak też na prowadzonej przez siebie stronie internetowej. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. W opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonych na niego obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił

wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło na skutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Śląskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 29 września 2021 r., tj. 20 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „*Kontrola przestrzegania przepisów art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był zatem przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli podpisanym przez stronę, bez wnoszenia uwag, w dniu 21 października 2021 r. (nr akt kontroli: DC.8361.33.2021).

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Śląski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK podkreśla, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło w winy umyślnej czy nieumyślnej kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze w trakcie kontroli. Z punktu zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, że w dniu kontroli, wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów.

Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji o tym gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził uzupełnił brakujące informacje (jak wynika z Protokołu kontroli z 21 października 2021 r. wyeliminowano nieprawidłowości), jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Prezes UOKiK podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znalazł też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przestępstw faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przestępstwo pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przestępstwo dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przestępstwa te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji przypomina, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Śląski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, wymierzając karę w dolnej granicy przedziału wskazanego w art. 92 pkt 5 i 6 ww. ustawy, tj. 5 000 zł.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł - 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł - 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Śląskiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie stosunkowo niskim, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do zmiany decyzji polegającej na odstąpieniu od zastosowania sankcji.

Odnosząc się do argumentu strony dotyczącego problemów finansowych Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,

- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-

administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej